

Θεὸν διὰ κανένα μῆνα νὰ ξεφλήσωμε καὶ γύρισμα Ἀλασῶνας· ἂν δώση ὁ Θεὸς ὑγεία καλῶς νὰ σέβρω, δὲν θέλω σταθῆ πλέον, ὀρίζεις πῶς ἐπιθυμῶ νὰ ἀνταμωθοῦμε καὶ ἡ Παναγία νὰ μοῦ δώση τὴν χάρι τῆς νὰ σᾶς ἀπολάβω ὑγιῆ καὶ καλά, διατι ὁ Θεὸς τὸ γνωρίζει πῶς ἡ καρδία μου εἶναι καμμένη. δια τὴν ἀσθεντία σου καὶ μοῦ γράφεις πῶς ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἔμπρὸς θέλομε ἔχει καλοὺς ἰατροὺς¹ καὶ αὐτὸν τὸν λόγον δὲν ἠμπόρεσα νὰ τὸν ἐννοήσω ἂν αὐτοῦ ἐγροικῆσατε τίποτε σημάδια ἀγίπης διὰ ταῖς ἀμάχαις καὶ νὰ μὴν εἶναι τὸ ἐναντίον καὶ τὴν παρακαλῶ τὸ πῶς λάβῃ τὴν γραφῆ μου νὰ μοῦ ξεκαθαρίσης αὐτῶν τῶν πάντων εἰς πλήρες φῶς, διατι ἐγὼ ἄς εἶναι τὸ πρᾶγμα καθὼς εἶναι χρειὰ ἔχω νὰ ἔλθω αὐτοῦ μόνον ἀγαπῶ νὰ εἰξεύρω διὰ κυβέρνησιν ἰδικήν μου. Μοῦ γράφεις διὰ τὸ μισθὸ σκαρλάτο², ἐγὼ τὸ ἐπούλησα καὶ ἐπῆρα διὰ μερδικὰ + καὶ ἓνα λιανὰ καθὼς σοῦ τὸ ἔγραψα καὶ προλαβὼν καὶ εἰς τὴν ἀσθένεια ὅπου ἀπέρασα ξῶδεψα πλέον ἀπὸ + 150³ καὶ αἰπραβαλαῖρηστηκα⁴ ἀπὸ αὐτὰ διὰ τὸ πολὺ θάρρος ὅπου ἔχω πρὸς τὴν ἀσθεντία σου καὶ μὲ τὸ ἔρθῃ μου θέλω τῆς φέρῃ τόσα ρεάλια εἰς τόσον καλὴ τιμὴ ὅπου νὰ λάβῃ εὐχαριστήσιν, ὀρίζεις νὰ μιλήσω καὶ τοῦ κὺρ λάμπρου διὰ νὰ σοῦ στείλῃ τὰ ὄσα σοῦ χρεωστεῖ καὶ εἰς τοὺς ὀρισμούς σου θέλω τοῦ μιλήσει καὶ καθὼς μοῦ εἶπῃ θέλω τῆς δώσει τὴν ἀπόκρισιν· εἶδα καὶ τὰ ὄσα μοῦ γράφεις καὶ διὰ τὸν Κυρατζούδη καὶ θέλω τοῦ μιλήσει καὶ ἀπὸ λόγου μου πολλὰ ὅτι κάνει χρειὰ καὶ λογιαῖζω πῶς ἤθελεν σὲ ἔχη εὐχαριστημένον, μόνον τοῦ ἐπτωχοῦ τοῦ ἔτρεξαν πολλές δυστυχίες καὶ ξῶδια μεγάλα διατι ἐνόσησε τρεῖς φορὲς καὶ ἔχασε καὶ δύο του παιδιὰ ἀρσενικὰ καὶ ἔπαθε πολλὰ βάσανα καὶ αὐτὸ τὸν ἐμπόδισε, ἀμὴ καὶ ἤθελε σὲ ἔχη εὐχαριστημένον σὲ ὄλα. Ὅρίζεις νὰ σὲ ἀγαπῶ καὶ δὲν μοῦ κοστιῖζει τίποτε καὶ αὐτό, νὰ εἶσαι βέβαιος πῶς τὸ ἔκαμα καὶ τὸ κάνω διὰ τὸ χρέος ὅπου ἔχω εἰς τὴν ἀσθεντία σου, εἰς τὲς συνδρομὲς ὅπου εἶδα· κάνοντας τέλος, οἱ ἰδικοί μας ὄλοι πολλὰ τὴν προσκυνοῦν, ἡ νύφη σου ἡ Χάηδω πολλὰ τὴν προσκυνᾷ, ὁ δὲ Θεὸς περισκέποι σου ἀπὸ παντὸς κακοῦ. 1647 Μαρτίου 29, εἰς Ἰωάννινα. ἀνεψιὸς καὶ δοῦλος τῆς ἀσθεντίας σου, Ἰοανῆς Ἱερομνήμων.

1) Ὅπου ἐτελεῖτο ἐμποροπανήγυρις.

2) Ἡ συνήθης ἀλληγορικὴ ἀλληλογραφία τῶν σκλάβων διὰ τὸν φόβον τῶν κρατούντων...

3) Κόκκινο ῥοῦχο.

4) Ὁ σταυρὸς ἀναφέρεται εἰς νόμισμα φέρον ὡς ἔμβλημα τοῦτον.

5) Ἐκ τοῦ Ἱταλ. *prevalersi* = κάμνω χρῆσιν πράγματός τινος, καταχρῶμαι.

Ἐν Κερκύρα τῇ 20 Μαρτίου 1647. ὁ Ἀναστάσιος Κηρατζούδης πρὸς τὸν Ἐπιφάνειον... καὶ ἀπὸ τὸν πατέρα μου ὁποῦ εὐρίσκεται εἰς Ἰωάννινα τὴν αὐθεντία σου κατὰ πολλὰ προσκυνᾷ, μὲ πολλὴ πίκρα μὲ πολλὰ βάσανα ὁποῦ «ἐνοσοῦθηκε τρεῖς βολές» καὶ τοῦ ἀπόθαναν δύο μου ἀδελφία, τὸ ἓνα σὲ πέντε μέρες καὶ τὸ ἄλλο σὲ δύο, καθὼς ἡ αὐθεντία σου θέλεις μάθει τὰ πάθη του ἀπὸ τὸν κύρ Στάθη Σουγδουρῆ καὶ ἀπὸ ἄλλους ἐδικούς μας τὰ βάσανα καὶ τὰ πάθη ὁποῦ ἀπέρασε καὶ ἔχει τώρα ἐπὶ μῆνες ὅπου εἶναι ἀπὸ τὸ σπίτι ἔξω καὶ εἶναι σὰν ὁ θεὸς γινώσκει «τὰ τραβάγια του» ἔχει ἐξοδιάσει ἀπάνω ἀπὸ ἑκατὸ ρεάλια καὶ ὁ θεὸς ἠθέλησε καὶ ἐγλύτωσε καὶ ἐγὼ ἂν ἐρωτᾷς ἔχω τώρα ἐδῶ εἰς τὸν θεῖόν μου τὸν κύρ Μάνον Γγιόνμα 4 μῆνες καὶ προσκινάει τὴν αὐθεντία σου. Θέλεις τὸ μάθει ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας τὶ θρηῆνος ἐγενεν εἰς τὰ Ἰωάννινα. Τὶς ἀπερασμένες μέρες εἶχε λάβει τὴν τιμίαν της καὶ ἓναν λογαριασμόν διὰ τὸ κερί ἤθελε νὰ σοῦ γράψῃ (ὁ Μᾶνος Γγιούμας δηλ.) τὰ πάθη του καὶ τὰ βάσανά του ἀφότου ἐβῆκεν ἀπὸ τὴν Βενετίαν, ὁποῦ κανένα καλὸν δὲν εἶδεν, μόνον ζημία καὶ πάθη. Τοῦ ἐπῆρεν ὁ καψάδερφός του ἀπάνου ἀπὸ 800 ρεάλια καὶ ἐχαλαστήκαμεν ἀπὸ τὴν ὄψιν τῆς γῆς. Αὐτὸς εἶναι ἡ ῥοῖνα μας², ὁποῦ νὰ ἔχη τὸ ἀνάθεμα καὶ τὸν ἐφυλάκωσεν εἰς τὴν φυλακὴν καὶ ἔκαμε μέσα τέσσαρες μῆνες καὶ βγῆκε μουφλῆς καὶ φαλλίδος καὶ θέλει πάει εἰς τὸν Κεχαγιᾶ καὶ θέλει τὸν ματαφυλακώσῃ... Ἄν ῥωτᾷς διὰ τὸν κύρ Πᾶνον³ ἀνεπιὸν της ἦταν φευγᾶτος εἰς ἓνα χωριὸ μῆνες ἕξ καὶ εἶναι σὲ πάθη καὶ εἰς τὴν ὥραν δὲν ἐφάνη νὰ ἔλθῃ. Τοῦ γράφεις καὶ διὰ τὰ τομάργια πῶς ἐξεκαθαρίσαταν διακόσια πενήντα Δουκάτα καὶ γρ. 18. . . »

Ἄπὸ Ρώμης 1647 μαΐου 10. ἐντιμὸτ. καὶ χρησιμώτ. κύρ Ἐπιφάνειε χαίροις ἐν Χτῷ. — + τὴν πρώτην φορὰν ὁποῦ ἀπέρασα ἐδόθεν ἐρχόμενος ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν δὲν εἶχα καιρὸν νὰ γράψω διότι ἐπῆγα βιαστικῶς εἰς τὴν σικελίαν διὰ νὰ συστήσω μίαν ἐσοδίαν ὁποῦ ὁ ρῆγας⁴ μᾶς εἶχε δώσῃ διὰ ταῖς δούλεψαις ὁποῦ τοῦ ἔκαμαν σὶ γονεῖς μου

1) Ὁ μετέπειτα ἰδρυτὴς τοῦ Γγιονματικοῦ Φροντιστηρίου ἐν Ἰωαννίνοις.

2) = Καταστροφή.

3) Εἶναι ὁ Πᾶνος Ἀγγελοκαίτης περὶ οὗ γίνεται μνηεῖα ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ Ἐπιφανείου.

4) Ὁ Ἰσπανὸς βασιλεὺς.

καὶ ἐγώ. Τώρα ὅπου ἦλθα ἐδῶ εἰς τὴν δώμην καὶ μέλλω νὰ σταθῶ δυὸ μῆνες . . . Τὰ ὅσα ἔλαβα ἀπὸ τὸν Ἰσπανίας βασιλέα, λέγω τιμαῖς καὶ δοσίματα δὲν μοῦ φαίνεται πρέπον νὰ τὰ γράψω . . . κάλλιο νὰ τὰ μάθῃ ἀπὸ ἄλλους καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν πατέρα Παῖσιον Σκλίβα¹ ὅπου εὐρίσκεται εἰς τὴν Μισσηνα² καὶ ἱερεύει καλὰ ταῖς χάραις ὅπου μᾶς ἔκαμεν ἡ βασιλεία του . . . Τὸν ἀφέντη τὸν σκλίβα καὶ τοὺς ἄλλους φίλους ἐξ Ἰωαννίνων ἀκριβῶς χαιρετῶ. ὁμοίως τὸν κύρ Πᾶνον Ἱερομνήμονα³ ὁ ὁποῖος ἂν τοῦ κάμη χρεία κανένα λεξικὸ ῥωμαϊκό: Σουΐδας ἢ Βαρίνος ἢ ἄλλο βιβλίον ἄς μοῦ τὸ παραγγεῖλῃ καὶ θέλω γυρέψω νὰ τὰ εὔρω καὶ νὰ τὰ στείλω. Διότι εἰξεύρω πῶς εἶναι φιλομαθῆς καὶ πολλαῖς φοραῖς μοῦ τὸ εἶχεν εἰπεῖ πῶς δὲν τὰ εὔρισκε στὴν βενετιάν καὶ ἐδῶ εὐρίσκονται μὲ πλέο εὐκολίαν. Ἦκουσα πῶς μέλλετε νὰ κάμετε ἓνα σπουδαστήριον καὶ κάλλιο νὰ γένη στὴν Βλαχίαν ἢ κάνε στὴν Πάνδουβαν ἢ ὅπου δὲν σώνει τὸ χέρι τῶν ἐναντίων καὶ μάλιστα τῶν Γεζουβιτῶν⁴ οἱ ὁποῖοι ἄλλο δὲν σκοποῦσι, εἰμὴ πῶς νὰ σθῆσουν τὸ ῥητὸ καὶ τὴν φήμην τῶν ἐδικῶν μου λέγω τῶν ῥωμαίων· ὁ Θεὸς θέλει τοὺς παιδεύσει κατὰ τὴν γνώμην των. Τὸν ἅγιον Πατέρα κύρ Πρόχορον⁵ καὶ πατέρα κύρ Θεοφύλακτον⁶ φιλοφρόνως χαιρετῶ καὶ ἂν εἶναι τίποτες νέο διὰ τὴν Κρίτην ἄς κάμει τὴν χάριν νὰ μοῦ τὸ γράψῃ· καὶ ἂν ὁ μοσχοβίτης ἐκίνησε πόλεμον εἰς τὸν τάρταρον καθὼς ἔλεγαν . . . καὶ μὲ τοῦτο κάνω τέλος εὐχόμενος κτλ. ὁ δὸν ἀνδρὲ ὁ Ῥώσιος⁷.

26

1625. Μαΐου 18, οἱ Φώτιος Δήμου τοῦ ποτε Δήμου καὶ Στάθης Νικολάου ἀπὸ τὸ Καστέλ Σάν Δονά⁸ διορίζουν τὸν Ἐπιφάνιον Ἠγούμενον πληρεξούσιόν των. Μάρτυρες ὑπογράφονται οἱ: Γεώργιος Πανᾶς⁹

1) Ἡ οἰκογένεια Σκλήβα ἢ Σκλίβα εἶναι Ἑπειρωτικὴ.

2) Ἡ Μεσσηνία τῆς Σικελίας.

3) Εἶναι ὁ γνωστός εὐεργέτης τῶν Ἰωαννίνων.

4) Ἰησοῦϊτῶν.

5) Τὸν Γιαλούρη.

6) Τὸν Τζανφουρνάρην.

7) Τὴν ἐπιστολὴν ἀποστέλλει εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἐπιφανείου ὡς ἔπεται: Al molto illustre Sigre Epifanio Hegumeno S. Zorzi de Greci, ovvero al ponte per entrare a S. Lorenzo Venetia

(ἦτοι εἰς τὸν ἐξοχώτατον κύριον Ἐπιφάνιον Ἠγούμενον, εἰς τὸν Ἄγ. Γεώργιον τῶν Γραικῶν ἢ μᾶλλον εἰς τὸ γεφῦρι ὀπόθεν κανεὶς εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἅγιον Λαυρέντιον.

8) Φρούριον Ἁγίου Δονᾶ=Παραμυθιά.

9) Ὁ Γεώργιος Πανᾶς μανθάνομεν ἐκ τῆς Διαθήκης ὅτι ἦτο πρωτεξάδελφος

τοῦ ποτε Νικολάου καὶ Μιχαὴλ Κερατζούδης τοῦ ποτε Μάρκου.

27

1637. Ἀπριλ. 27 ὁ Ἐπιφάνιος Ἡγούμενος διορίζει πληρεξούσιόν του τὸν Λάμπρον Μεταξᾶν τοῦ ποτε Νικολάου, ἐξ Ἰωαννίνων.

1663. Ἰουνίου 13 (Κρ. Ἀρχ. Βενετίας φάκελος Ν. Βελλάνου ἀρ. 13567) οἱ Πᾶνος Ἱερομνήμων καὶ Νικόλαος Γλυκὺς ὁμολογοῦν ὅτι ἔλαβον ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπείαν τοῦ Ἐπιφ. Ἡγουμένου Δουκάτα 410 διὰ τοὺς πτωχοὺς, φυλακισμένους, ἱερεῖς Ἀρχιμανδρείου καὶ Μητροπολίτην Ἰωαννίνων — μέχρι τῆς δόσεως τοῦ ἔτους 1658 — ὡς πληρεξούσιοι τῶν ἐν λόγῳ ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιτροπικοῦ ἐγγράφου, ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων Καλλινίκου καὶ τῶν προεστώτων: Στεφάνου Πουλημένου, Λεονδάρη Γλυκὺ, Ἰωάννου Βοτανάση, Νικολάου Βασιλοπούλου, Λεονδαρῆ Καραγιάννη, Μαιθαίου Δήμου καὶ Εὐσταθίου Μήχου.

1667 Φεβρουαρ. 2¹. Ὁ Νικόλαος Γλυκὺς ὡς πληρεξούσιος τῶν κά-

τοῦ Ἐπιφανείου, ὅστις τοῦ ἀφήκε Δουκ. 100 ἵνα ὑπανδρεύσῃ τὴν θυγατέρα του. Τὸ ποσὸν τοῦτο παρελήφθη ἀπὸ τοὺς ἐκτελεστάς τῇ 26 Μαρτίου 1663 ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ κάτωθι πρακτικῆς τῆς Ἑλλην. Κοινότητος Βενετίας, ὅπερ παραθέτομεν ὀλόκληρον, καθὼς περιέχον καὶ ἄλλας ἐνδιαφερούσας πληροφορίες. (ἐν μεταφράσει). Τὸ πρακτικὸν συνετάχθη ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου Νικολ. Βελλάνου: — «Ὁ Ἐπιφάνιος Ἡγούμενος διὰ τῆς διαθήκης του ἀπὸ 2. 9βρίου 1647 ἀφήκε Δουκ. 100 εἰς τὸν πρωτεξάδελφόν του Γεώργιον Πανᾶν διὰ τὴν ὑπανδρείαν τῆς θυγατρὸς του. Τὸ Προεδρεῖον τῆς Κοινότητος ἀπεδέχθη δι' ἀποφάσεως ληφθείσης τῇ 27. Αὐγούστου 1656 ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως, τὴν Ἐπιτροπείαν. Καὶ ἐπειδὴ ἀπεβίωσεν ὁ τελευταῖος ἀπομείνας ἐκτελεστής κ. Θωμᾶς Τζαναφορνάρης, ἐκ τῶν τριῶν διορισθέντων παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Ἐπιφανείου, τὸ Προεδρεῖον ἀποτελούμενον ἀπὸ τὸν Γεώργιον Καρβελάν, μέγαν Γουαρδιάνον, Πᾶνον Μᾶνον καὶ Δημήτριον Πανᾶν, Γοβερνατόρους, Γεώργιον Βιδάλην Βικάριον, Ἄγγελον Μελέτην σοτοβικάριον καὶ Στέφανον Καγιάννην Γραμματέα, ἐμέτρησεν ἐνώπιόν μου καὶ τῶν κάτωθι μαρτύρων Δουκάτα 92 εἰς τὸν Κον Γεώργιον Κοθώνην τοῦ ποτε Θεοχάρη, ὡς πληρεξούσιον τοῦ ρηθέντος Γ. Πανᾶ, ὅστις ἤδη εἶναι μοναχὸς καὶ ὀνομάζεται Γρηγόριος. Τὸ πληρεξούσιον ἐγένετο ἐν Ἰωαννίνοις τὸν μῆνα 7βριον τοῦ 1658 καὶ ἐπεκυρώθη ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην Ἰωαννίνων Κον Καλλινίκον.

ὁ συμβολαιογράφος Νικόλαος Βελλάνος, οἱ μάρτυρες Θωμᾶς Στανίλας καὶ Βερνάρδος Ἀκρης».

1) Φάκελος 13571 Συμβολ. Ν. Βελλάνου.

Ἀπὸ τὸ ἐν σελ. 448 τοῦ φακέλου 13566 (Κρατικοῦ Ἀρχείου Βενετίας) συμβολαιογράφου Ν. Βελλάνου Πρακτικὸν πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ Γεώργιος Πανᾶς εἶχε δύο θυγατέρας ἐξ ὧν ἡ μία ὑπανδρεύθη τὸν Ἰωαννίτην Παναγιώτην Μήλιαν καὶ ἡ ἄλλη τὸν ἐξ Ἀρτης Ἰωάννην Κοθώνην ἀδελφὸν τοῦ Γεωργίου καὶ τὰ 100 Δουκάτα ἔγιναν εἰς δύο μερίδια, ἀνὰ 50 εἰς ἑκάτεραν.

τωθι τεσσάρων κορασίδων Ἰωαννίνων: Χαΐδως Νικολάου Πουλημένου, Ἀλεξάνδρας θυγατρὸς Νικολάου Ἱερέως, Σωζάννας Ἀλεξάνδρου Φλωκά καὶ τῆς Χαΐδως ἀνεψιάς τοῦ Σ. Μουστάκη ἢ Μουζάκη καὶ θυγατρὸς τῆς Τσιάντας, ἐπὶ τῇ βάσει Ἐπιτροπικοῦ Γράμματος τῆς 24 Ἰανουαρ. 1666 ἐκ μέρους τοῦ τοποτηρητοῦ τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων καὶ τῶν προυχόντων, ἔλαβεν ἐν ὄλφ Δουκάτα 200 διὰ τὴν ὑπανδρείαν τῶν 4 κορασιῶν, συμφώνως τῇ διαθήκῃ Ἐπιφ. Ἡγουμένου.

1663¹ Μαρτίου 27. Ὁ Θεοδώρις Νισιώτης τοῦ ποτε Λεοντάρη ἐξ Ἰωαννίνων παρουσιάζει πληρεξούσιον γράμμα ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Καλλινίκου ἀπὸ 12 Ὀκτωβρ. 1662 ἵνα εἰσπράξῃ τὰ ποσὰ τὰ διατεθέντα παρὰ τοῦ Ἐπιφ. Ἡγουμένου διὰ τοὺς ἱερεῖς Ἀρχιμανδρείου καὶ ἐγγυᾶται ὁ Νικόλαος Γλυκὺς νὰ φέρῃ ἀπόδειξιν παραλαβῆς ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐντὸς ὀκτὼ μηνῶν.

1658² Σεπτεμβρίου 6. Ἐνεφανίσθη εἰς τὴν Κοινότητα Βενετίας ὁ Χριστόδουλος Παναγιώτου Ἀἰλοκαίτης (ἐγγονος τῆς Ζαφείρας ἀδελφῆς Ἐπιφανείου Ἡγουμένου) ὡς ἀντιπρόσωπος καὶ τῶν ἀδελφῶν του Ἀναστασίου, Ἰσαμπέτας καὶ Ξάνθως, μὲ πληρεξούσιον γράμμα ὑπὸ ἡμερομ. 12 Αὐγούστου 1658 φέρον τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Μητροπολίτου Καλλινίκου Ἰωαννίνων καὶ τῶν προεστώτων Στεφάνου Πουλημένου, Σιλδέστρου Παπαγιάννη, Θεοδορὶ Πασμῆ³, Λάμπρου Μεταξᾶ, Παναγιώτου Μήλια, Λεοντάρη Γλυκὺ, Ζώτου Σουγδουρῆ, Πάνου Κουκέση, Λεονδαρῆ Σκλήβα, Πάνου Λάλου καὶ Γεώργη Τσιγαρᾶ, ἵνα εἰσπράξῃ τὰ 300 Δουκ. ἄτινα ἀφῆκεν ὁ Ἐπιφ. Ἡγούμενος εἰς τὸν πατέρα του Παναγιώτην. Τὸ πληρεξούσιον τοῦτο φέρει τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ ἐν Κερκύρα συμβολαιογράφου Γεωργίου Ἀσημοπούλου καὶ μετεφράσθη εἰς τὴν Ἑνετικὴν παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ Νικόλα Βελάνου, χρῆθ' τελούντων ὡς μεταφραστῶν τῶν Γιάννη Γεωργούση καὶ Γιάννη Βοτανάση, ἀμφοτέρων Ἰωαννιτῶν καὶ οὕτω τὰ 300 Δουκάτα κατεβλήθησαν εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον.

Εἰς τὸ Βιβλίον ἀποδείξεων τῆς Ἐπιτροπείας Ἐπιφανείου Ἡγουμένου σημειοῦνται διάφοροι ἀπολήψεις κατὰ τὰ ἐπιόντα ἔτη, διὰ λ/σμὸν τῶν εἰς τὰ Ἰωάννινα καὶ ὑπὲρ εὐαγῶν ἰδρυμάτων ἀφεθέντων κληροδοτημάτων καὶ τούτων νύξιν θὰ κάμωμεν εἰς τὰς ὑποσημειώσεις, ἵνα μὴ διασπασθῇ ἡ ἐνότης τῶν ἐγγράφων τῶν ἀφορώντων τὰς Σχολὰς Ἰωαν-

1) Φάκελλος ἰδίου ἀρ. 13566.

2) Φάκελλος 13564.

3) Μᾶλλον θὰ πρόκειται περὶ τοῦ Θεοδορὶ Κοσμᾶ, ὃν ἀνεύρομεν ἐμπορευόμενον καὶ ἐν Βενετίᾳ κατὰ τὸ 1649.

νίων καὶ Ἀθηνῶν, ὧν καὶ ἀρχίζομεν τὴν δημοσίευσιν εἰς τὸ ἀμέσως ἐπόμενον Κεφάλαιον.

* *

Περαιόντες τὰ τοῦ ἰδιωτικοῦ Ἀρχείου παραθέτομεν ὧδε τὴν εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας Ἀγίου Σεβέρου, τὰ φυλασσόμενα ἐν τῇ Λατινικῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀγ. Ζαχαρίου, ὑπάρχουσαν ἐγγραφὴν τὴν ἀφορῶσαν τὸν θάνατον τοῦ Ἐπιφανείου Ἡγουμένου :

7 Aprile 1648. — Epifanio Gumeno mercante greco di anni 80 ammalato da vecchiezza e catarro da giorni 20, senza medico» (Μετάφρασις: Ἐπιφάνειος Ἡγούμενος, ἔμπορος Ἕλληγ, ἔτων 80, ἀσθενήσας ἀπὸ εἰκοσαήμερου ἐκ γεροντικοῦ μαρασμοῦ καὶ κατάρρου (ἀπέθανε) χωρὶς ἰατρὸν».

Γνωρίζοντες ἐπακριβῶς τὸ ἔτος τοῦ θανάτου καὶ τὴν ἡλικίαν συναγομεν ὅτι οὗτος ἐγεννήθη τῷ 1568· ἄρα τῷ 1610· ὅτε ὁ ἀείμνηστος Σπῦρος Λάμπρος τὸν ἀναφέρει ὡς μαθητὴν τῆς ἐν τῷ Φρουρίῳ τῶν Ἰωαννίνων Σχολῆς, ὁ Ἐπιφάνειος ἦγε τὸ 42ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

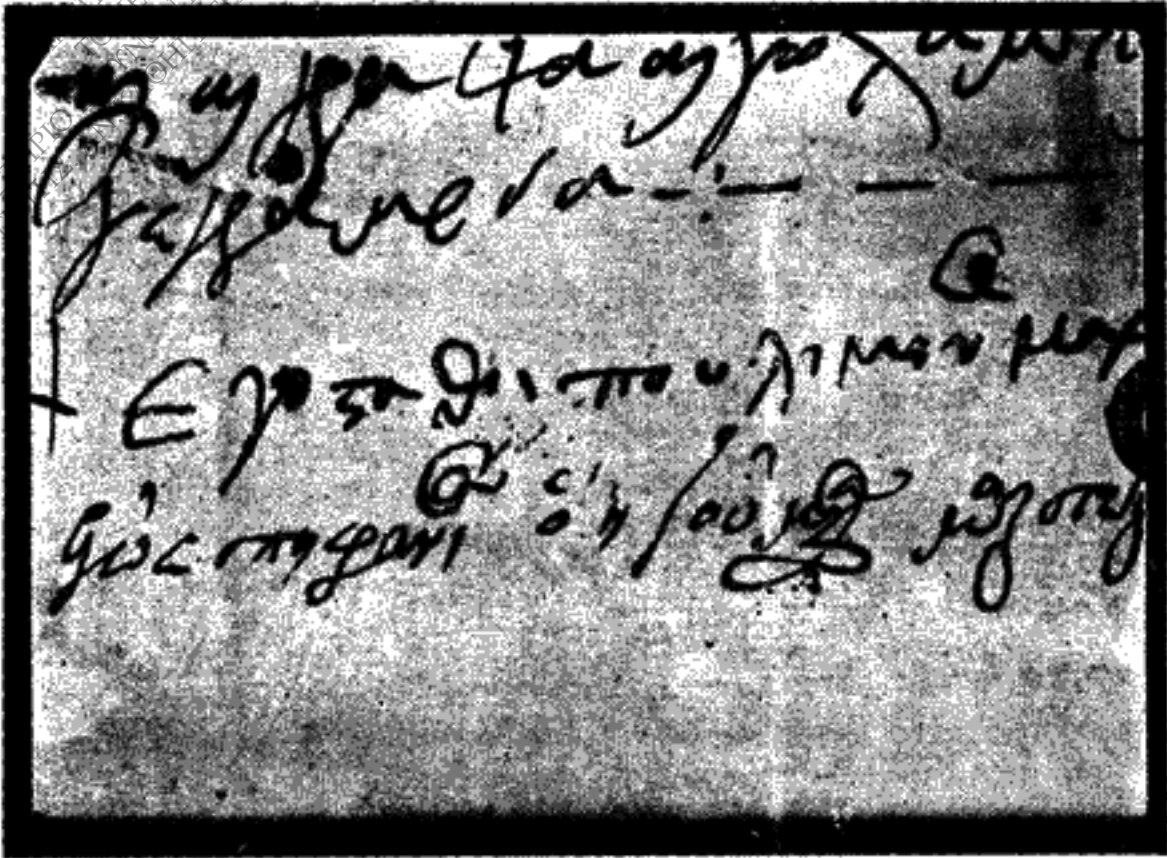
Ἄλλ' ἡ πληροφορία αὕτη, ἧς ἀγνοοῦμεν τὴν πηγὴν, εἶναι ἀνακριβής, ὡς τοιαύτην¹⁾ διεπιστώσαμεν καὶ τὴν ἀφορῶσαν τὸν Νικόλαον Γλυκύν, ὃν ἐπίσης ὁ Λάμπρος ἐμφανίζει ὡς συμμαθητὴν τοῦ Ἐπιφανείου κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, ἐνῶ δὲν εἶχεν ἀκόμη ἴδει τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.

Ἄλλως τε, ὡς εἶδομεν ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ Λάνθου Μονδάνου, εἶναι λίαν ἀμφίβολον ἂν τῷ 1610 ἐλειτούργει Σχολὴ ἐν τῷ Φρουρίῳ.

1) Ν. Ἑλλην. ΙΓ'. ἐν σελ. 283.

2) Ὅρα ἡμ. Βιογρ. Ν. Γλυκέως («Ἡπειρ. Χρον.» Γ'. σ. 2).

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΕΡΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Πανομοιότυπον υπογραφῆς τοῦ Ἐπιφανείου Ἡγουμένου.
(Ἡ προηγουμένη εἶναι τοῦ ἐπίσης Ἰωαννίτου Στάθη Πουλημένου).

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008